

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 44

בס"ד ערש"ק פ' שמיני כ"ה אדר ב תשנ"ז

דבר החברותא

ליום השנה של הרה"ק ר' אלימלך מליזנעסק זי"ע שחל השבוע בכ"א אדר נספר איזה שמץ מגדולתו.

פ"א היה הרה"ק מוהר"א במרחץ, נכנס לשם באותו חדר איש אחד מהוגריה אשר בא להרה"ק הנ"ל, אבל האיש לא הכיר כי הוא הרה"ק מוהר"א, והתחיל הרה"ק לדבר עמו, ושאל אותו מה עסקו פה השיב כי בא להרה"ק הרר"א, שאל הרר"א גם באונגארין הוא עלמא דשקרא כל כך וכי גם שם שומעים מהאי רמאי ושקרן... התחיל האיש לצעוק, פושעי ישראל, על הצדיק הזה אתה דובר? וכו' וכו' בדברים חרופים וגדופים, והלכו שניהם לביתם, אח"כ התקשט האיש והלך לקבל שלום מאת הרבי, ונבהל מאוד בראותו כי האיש הזה אשר חירפו כל כך הוא האיש הרבי ר' אלימלך הק', ואמר לו רבינו מה לך כי נבהלת, הלא אנכי אמרתי לך אמת, וגם אתה אמרת לי אמת.

פ"א אמר ע"ע שבטוח שיהיה לו עולם הבא, כאשר יבוא לעולם העליון ישאלוהו אם למד יאמר לא, אם התפלל יאמר לא, עשית מצוות ומעש"ט יאמר לא, וישיבו לו אם כן אתה דובר אמת, בעבור שאתה דובר אמת, מחויבים לתת לך ענה"ב. (ולשרים תהילה, מקדש מלך)

במדדש אמרו זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה

(ויקרא, צו) כל המתגאה נידון באש. עכ"ד ותתפרש היא העולה על האדם המתגאה... שהעולה מכפרת על גסות הרוח... על כך אמר היא העולה על מוקדה כי מוקד אש המזבח העולה למעלה היא כפרה על גס הרוח העולה בגדולות ונפלאות ממנו. ועל כוונת זו הזכיר הרמת הדשן כי התיקון הוא הדשן שיאמר ואנכי עפר ואפר כאברהם ואז ירום ונשא ונגבה מאד (כלי יקר) **אי אפשר לאדם שיהי' לו קשר עם הקב"ה דרך השכל.** כי התקשרותו השכלית היא ע"י השגתו מהות הדברים והקב"ה אינו מציאות המושגת בשכל. רק ע"י האמונה יכול האדם להתקשר עם הקב"ה שכן האמונה מתחברת אל אורו של הקב"ה אשר לכולם יש חלק בו (מהר"ל מפראג)

ואתה ישראל מה ה' שואל מעמך (דברים י) אם אתה רוצה לרצות מה השם - שואל מעמך" תשאל מעצמך.

הרה"צ מבראניב הגביה ידו הקדושה ונענע באצבעות ידו ואמר: באיזה כח וחיות מתנענעים האצבעות באופן זה. אין זה כי אם בכח הוי"ו ב"ה (פתח אליהו ח"ב עמוד כה)

אפשרות של אהבת ישראל היא רק במי שעושה נפשו עיקר וגופו טפל, כי כאשר עיקר הוא ה"גוף" (והנפש היא טפילה) אי אפשר להיות אצלו אהבת ישראל אמיתית ורק אהבה התלויה בדבר... רק באלו שגופם נמאס ומתועב אצלם וכל עיקרם הוא הנפש. אצלם דוקא ישנה אהבת ישראל אמיתית - אהבה עצמית. (ספר הערכים ח"א ה"ב)

כשם שצריך אדם להאמין בהשי"ת כך צריך להאמין אח"כ בעצמו. רוצה לומר שיש להשי"ת עסק עמו. ושאינו פועל בטל שבן לילה היה ובן לילה אבד ח"ו. כך צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתברך שמו, והשי"ת מתענג ומשתעשע בה כשעושה רצונו. (צדקת החיים לרבי)

(בלובלין אות קנד)

עיקר התפילה המקובלת היא כאשר הקורא להשי"ת מאמין ברחמי השי"ת ושהוא קרוב מאד אל עמו ישיאל בכל קראיהם אליו, וע"י שמחה יכולים לקנות מרה

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לכבוד ידידי היקר ומשפ'...

אבל ידוע לך בודאי, שליחודי אסור להתיימש בכלל. כי בנימ אנחנו למקום ברוך הוא, ולכן הוא גם מרגיש את יסורינו ואתנו הוא בצרה. ולכן הצרה היא רק לשעה, ומן הצרה יעננו לרווחה. וישועת ה' כהרף עין אשר תעבור דרך צנור התפילה ובקשת הרחמים, וכשהישועה תבוא נזכה להכיר גודל חסדו ונפלאותיו עמנו בבחינת חסד א-ל כל היום.

וכל המאורעות העוברים על האדם בעולם הזה, הוא הכל כדי לעוררו מלמעלה שיהיה לו קשר חזק עם מציאות האמונה הפשוטה, והם רמזים מן השמים כי הקב"ה חפץ בו כמאמר הגמרא, כי מי שהקב"ה אוהב מדכאו ביסורים כי לקרבו אליו. ובשעה שאדם מקבל את יסוריו באהבה ובשמחה הרי הוא מרגיש את צער אריכות הגלות של עם ישראל, אשר זהו צער השכינה הקדושה, ובה הוא מקרב את הגאולה השלימה וקיבוץ הגלויות.

והעיקר הגדול והמיוחד, הוא להכיר נכונה תכלית ביאתנו לעולם הזה, כדי שנכיר את יסוד האנוש שהוא יסוד האפסיות, יסוד העפר והאפר, והקב"ה חפץ תהלה מקרוצי גושי חומר. שנשעבד

את כל מדותינו וטבענו לעבודתו יתברך שמו. וממדותינו הרעות ניקח לעבוד את ה', לשמש בהם את בוראנו, כלומר, שישוד האהבה שלנו - לאהוב את ה'; ויסוד הפחד - ליראה את ה'. ונתן לנו את התורה להורות לנו דרך המאבק איך להגיע לכך. וקדשנו במצוותיו כדי להקל לנו את מלחמת הקיום עדי עד נגיע לזכות לראות פני המלך מלכו של עולם להיטיב עמנו שחיים זמניים חולפים ייהפכו לנו להיות חיים אמיתיים נצחיים לעד ולעולמי עד. לחסות תחת כנפי השכינה.

ולכן אפשר להיות בשמחה על שנבחרת להיות מאנשי המערכה הראשונה של מאבקנו בדור הזה כדי להגיע לאחדות השלימות ומנושאי דגל האמונה הפשוטה, אשר על אף הכאבים איי חיים וקיימים הרי זהו הבחינה מבשרי אחזה אלוקי.

וצריכים מאד להתחזק ולהתגבר לא להיות שבור ורצוצ, כי השברון הזה הוא מתכסיסי היצר המבקש לחסום בעדנו את הדרך אל הקדושה אל הגאולה. ולכן כל חיזוק של כל יהודי באשר שם תורם תרומה חשובה מאד למערך הכללי של עם ישראל בדורנו אנו כדי שנזכה להיגאל בקרוב.

בכבוד רב

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

44
ג

ניסן ל"ז

לכבוד ידידנו החשוב

אליו יתברך בעולם העשיה להעלות לפנינו כל מעשה ידינו אשר בכל דרכינו נדע לעשות נחת רוח לפני בוראנו ית"ש.

לכן, כדאי מאד להתחזק שוב ולהתחיל פעם נוספת בלי פחד ולא להתייאש, כי שבע יפול צדיק וקם, ואולי יכוון זמן נרצה שהשי"ת ירצה להשפיע עליו שפע רב, ויתחיל בקטנות ויתרחב צעד אחר צעד ומי שהעושר שלו ישלח ברכה והצלחה במעשה ידיו, ויחדש מרצו מתוך אמונה שהשי"ת לא יזניח ולא יעזוב אותו כי רוצה ה' את יראיו.

והתפילה הזו שיתפלל צריכה להיות תפילה חיה מתוך שמחה שלימה ומתוך שבח והודאה להשי"ת על הכל. תפילה כזו אינה נמאסת, אלא רצויה ומקובלת מאד לפני כסא הכבוד ומאוצר מתנת חנם יחננו, כי לא ישוב דך נכבם מלפניו.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות. אני שולח לכם ברכתי הנאמנה שהשי"ת יאזין וישמע תפילתכם וישפיע עליכם וכל אשר לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם ובתכם לאה תחי' תיוושע במהרה בזש"ק אכ"י.

ברגשי כבוד ובידדות רבה...

מזה כמה חודשים אשר מונח לפני מכתבו אשר הריץ אלי, וכל אותו הזמן לא נתנו לי הנסיבות והטרדות האפשרות לענות לו עליו, ובתוך הזמן הזה ביקרה כאן אצלנו בתו החשובה תחי' במשאלת לבה ודיברתי עמה בענינה ותפילתי שהשי"ת ישלח לה עזרתה מקודש בתוך שאר כל אחבנ"י הזקוקים לישועה להיוושע בזש"ק בזמן הנרצה מאת הקב"ה, ותפילתנו לקרב הזמן אכ"י.

ואקוה שבעז"ה הבינה היטב הדברים שאמרתי לה ומקיימת מה שביקשתי ממנה לא לדאוג כלל אלא להיות תמיד בשמחה ולה' הישועה.

בענין מצב פרנסתו, אשר כתב שאינה במצב משופר, ואחרי כמה נסיונות בחרושת ובמסחר שלא עלו יפה משך ידו מכל וכל.

הנה הכלל הידוע כי לא הסיבה של הפרנסה היא המפרנסת, אלא בעל הסיבות שהוא הקב"ה הוא הזן ומפרנס כל חי ברחמיו וברוב חסדיו. ואם זה הולך בקשיים, הרי זה משום שהקב"ה תאב לתפילתן של ישראל. שזה יעבור דרך צנור התפילה כדי להרגיש את בחינת הרחמים והחסד של חסד א-ל כל היום, וע"י כך קשורים

